

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/437/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018202619
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:0018202619.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. W., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - T. R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. cesta XX, XXX XX X., zastúpená JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, a otec - N. A. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX X., zastúpený Mgr. Marekom Parom, advokátom so sídlom Šancová 48, 811 05 Bratislava, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 14.06.2018, č.k. 18P/5/2018-101, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 14.06.2018, č.k. 18P/5/2018-101 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 324 ods.1,2,3, § 325 ods.1, § 326 ods.1, § 329 ods.1,2, § 330 ods.1, § 332 ods.1, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), § 2 ods.1, zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), a vecne tým, že dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia na zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca, keďže neboli splnené základné predpoklady naliehavosti takejto dočasnej úpravy právnych pomerov k maloletému dieťaťu. Poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom W. na čas do rozvodu manželstva, na uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.07.2017, č.k. 3P/101/2017-64, ktorým súd neodkladným opatrením maloletého T. zveril do osobnej starostlivosti matky a maloletého K. do osobnej starostlivosti otca a na uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.07.2017, č.k. 3P/101/2017-129, ktorým bol upravený styk matky s maloletým K. a styk otca s maloletým T.. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi rodičmi existuje vysoká miera narušenia vzájomných vzťahov, spočívajúca najmä v neschopnosti dohodnúť si spoločne stretnutia s maloletými deťmi i nad rámec súdom vymedzeného styku. Apeloval na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletých detí, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine. Súčasnú dočasnú úpravu pomerov v rodine na základe rozhodnutí Okresného súdu Bratislava I považoval za dostatočnú. Dôvodil, že v danej veci návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia dočasným zverením maloletého T. W. do jeho osobnej starostlivosti nespĺňa v čase rozhodovania súdu podmienky podľa § 325 ods.1 CMP, keď z obsahu návrhu nevyplýva žiadne ohrozenie maloletého T., o ktorého je v starostlivosti jeho matky dostatočne postarané. Súd prvej

inštancie sa nestotožnil s návrhom na nariadenie neodkladného a dôvodmi v ňom uvedenými, nezistiac žiadne ohrozenie maloletého na jeho živote, výžive, či potrebu okamžite vyňať maloletého z doterajšieho výchovného prostredia. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie otec, žiadajúc, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a jeho návrhu vyhovel. Namietal, že súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia vôbec nevysporiadal s otázkou dôsledku odlúčenia maloletých bratov navzájom. Uviedol, že meritom jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bola najmä skutočnosť, že doposiaľ dočasná úprava pomerov maloletých detí spôsobuje zúženie vzájomného styku maloletých detí. Pokiaľ súd prvej inštancie dôvodil tým, že nevzhliadol dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože zo strany matky je o maloletého T. postarané uviedol, že túto skutočnosť vo svojom návrhu ani nenamietal. Uviedol, že o matke ako rodičovi pochybnosti nemá, preto v prípade nariadenia neodkladného opatrenia navrhoval čo najširší rozsah úpravy styku maloletého s matkou. Zdôraznil, že vo svojom návrhu poukazoval na dôsledok odlúčenia súrodencov čo má za následok zhoršenie ich psychického stavu. Poukázal na závery znaleckého posudku zo dňa 06.06.2018 Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o., z ktorého vyplýva, že maloletý T. potrebuje častejší kontakt s otcom a svojim bratom K.. Napriek týmto záverom, matka neumožňuje T. širší kontakt s ním a maloletým K. a styk naďalej prebieha podľa nariadeného neodkladného opatrenia. Mal za to, že takýmto postupom matka nekoná v najlepšom záujme maloletého T.. Zdôraznil, že súrodenci majú medzi sebou vytvorené silné citové puto, ktoré bolo odchodom matky zo spoločnej domácnosti pretrhnuté. Poukázal na rozhodnutie maloletého K. vo veku 13 rokov, ktorý sa aj vyjadril, že chce žiť s ním, čo mal súd prvej inštancie zohľadniť a vysporiadať sa s touto skutočnosťou tak, aby nedošlo k oddeleniu súrodencov. Súhlasil s tým, že zlepšenie vzájomnej komunikácie medzi rodičmi by malo pozitívny vplyv aj na maloleté deti, pričom on na rozdiel od matky už urobil všetko čo je v jeho silách, pričom matka jeho pokusy o komunikáciu, alebo dohodu neguje.

4. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolaciemu súdu navrhla uznesenie súdu prvej inštancie ako správne potvrdiť. Odôvodnenie uznesenia považovala za správne, zrozumiteľné a presvedčivé a poprela všetky skutkové tvrdenia otca. Namietala miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Bratislava V, keď vo veci je v zmysle § 112 CMP príslušný Okresný súd Bratislava I, ktorý koná aj v merite veci (vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu sp. zn. 3P/101/2017), v ktorom vykonáva rozsiahle dokazovanie a dôsledne pozná problematiku toho ktorého dieťaťa ako aj celého prípadu. Uviedla, že bydliskom maloletého T. je J. cesta č. XX, XXX XX X.. Do pozornosti dala návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 19.10.2017, ktorý adresoval Okresnému súdu Bratislava I, ktorý súd v celom rozsahu zamietol, pričom otec po tom, čo neuspel na Okresnom súde Bratislava I doručil ďalší, vlastne identický návrh na Okresný súd Bratislava V, ktorý však v predmetnej veci nie je miestne príslušným súdom. Poukázala na uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.07.2017, č.k. 3P/101/2017-64 ktorým bol maloletý T. na čas do právoplatného skončenia konania zverený do jej osobnej starostlivosti, na uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.05.2018, č.k. 3P/101/2017-1338 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.07.2018, č.k. IICoP/257/2018- 1481, ktorým bol nahradený súhlas otca k prihláseniu maloletého T. na plnenie povinnej školskej dochádzky na Základnej škole T. v X. a uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10.07.2018, sp. zn. 3P/101/2017, ktorým bol na návrh otca upravený jeho styk s maloletým T. počas letných školských prázdnin 2018. Správanie a konanie otca podľa jej názoru vykazuje tendencie smerujúce k nerešpektovaniu jej postaveniu ako rodiča, čo otec sústavne preukazuje nielen svojím konkrétnym nevhodným konaním poškodzujúcim záujmy oboch detí, ale aj svojimi návrhmi adresovanými súdu. Mnohé z aspektov správania a konania otca je nutné vyhodnotiť ako krajne neprimerané a v niektorých momentoch nevhodné vo vzťahu k zdravému psychickému a citovému vývinu maloletého syna K., so snahou rovnaké konanie aplikovať už aj maloletého T.. Uviedla, že maloleté deti sú právoplatným rozhodnutím zverené obom rodičom a to tak, že maloletý K. sa dnes nachádza v osobnej starostlivosti otca a maloletý T. v jej osobnej starostlivosti. Avšak odo dňa zverenia maloletého K. do osobnej starostlivosti otca sa vzťah maloletého K. k nej radikálne zhoršil, maloletý ju odmieta, viní ju za rozpad manželstva a za to, že dnes nie je častejšie so svojim bratom T.. T. K. je zo strany otca, ktorý sa v ňom snaží vyvolať pocity súcitu, involvovaný do konania o rozvod manželstva. Na druhej strane maloletý T., nemá problém s otcom, vníma ho ako svojho plnohodnotného rodiča, pravidelne sa zúčastňuje styku, na každý styk je zo jej strany tak po psychickej ako aj fyzickej stránke pripravený. Uviedla, že maloletý T. je zastabilizovaný v jej domácnosti, čo uviedol aj znalkyni

v už zmienenom znaleckom posudku. T. je s ňou šťastný, prospieva, nie je zaťažovaný rozhodom rodičov a ani správaním sa otca a K. k nej. Neodôvodnená zmena zverenia, ktorú požaduje otec, by zrejme vážnym spôsobom narušila pokoj a stabilitu v živote T.. Mala za to, že vyhoveniu návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia bráni prekážka právoplatne rozsúdenej veci (res iudicata), nakoľko sa neodkladné opatrenie v otázke zverenia maloletého T. a jeho odovzdania do osobnej starostlivosti otca týka rovnakého predmetu konania, rovnakého právneho a skutkového stavu a tých istých osôb, o ktorých už súd rozhodol. Zdôraznila, že bez zmeny pomerov na strane maloletého T., matky a otca, súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 19.10.2017 už zamietol ako nedôvodný (uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.11.2017, č.k. 3P/101/2017-852 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 11CoP/554/2017-1133 zo dňa 27.12.2017). Predmetný návrh otca zo dňa 16.05.2018 je identickým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ako podal otec dňa 19.10.2017, aj keď otec formuloval petít ako zverenie maloletého dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti otca, avšak rozsah styku matky s maloletým ponechal rovnaký ako v pôvodnom návrhu, kde žiadal striedavú osobnú starostlivosť rodičov. Dôkazy predložené otcom považovala za tendenčné, skreslené, manipulatívne pripravované a predkladané s cieľom vykresliť ju v zlom svetle. Pokiaľ otec ďalej dôvodí doloženým Znaleckým posudkom č. 153/2017 zo dňa 06.06.2018, uviedla, že otec si výsledky znaleckého dokazovania prispôbuje vlastným predstavám a potrebám, preformulováva si zmysel a odpovede znalkyne a tieto následne premieta do podaní a návrhov adresovaných súdu. Mala za to, že vzhľadom na zložitosť úpravy pomerov vo veci maloletého K. a T., kedy súd musí založiť svoje rozhodnutie na dôslednom a komplexnom posúdení všetkých relevantných možností, musí vyhodnotiť znalecké dokazovanie uskutočnené v konaní vo veci samej, prihliadať na vyjadrenia kolízneho opatrovníka, detí a rodičov, ako aj zúčastnených subjektov, je potrebné považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie za viac ako dôvodné a v prospech maloletého T..

5. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu namietal tvrdenia matky uvedené v jej vyjadrení, ktoré sú v rozpore s už získanými dôkazmi v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. Mal za to, že došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, a tou je najmä opakovane vyslovený názor maloletého K. jeho neustále žiadosti na zabezpečenie jeho styku s maloletým T.. Poukázal na výsluch maloletých detí pred Okresným súdom Bratislava I zo dňa 04.09.2018, z ktorého vyplýva, ako maloletý K. nesúhlasí s konaním matky, ktorá sa podľa jeho slov snaží narúšať jeho súrodenecký vzťah s maloletým T.. Uviedol, že maloletý K. prostredníctvom e mailov neustále žiada o súčinnosť v konaní zainteresované subjekty a domáha sa jeho styku s maloletým T.. K námietke o miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava V, vyjadril dôvodné podozrenie z porušenia jeho práva a práva maloletých detí na spravodlivý proces vedený pred Okresným súdom Bratislava I tým, že podľa jeho názoru koná vo veci nezákonný sudca. Poukázal na ich spoločné strávené chvíle počas letných prázdnin 2018, kedy boli obaja bratia spolu, maloletý T. sa cítil výborne. Obavy matky že zverením maloletého T. do jeho osobnej starostlivosti by došlo k narušeniu jej vzťahu s maloletým a k následnému odcudzeniu považoval za nedôvodné, keď matka sama navrhuje jeho styk s maloletým T. v zásade totožnom ako je pri striedavej osobnej starostlivosti.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca dôvodné nie je.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo aj je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 367 ods.1 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Odvolací súd má za to, že nie je potrebné účastníkom konania, zastúpených zvolenými právnymi zástupcami, opakovane vysvetľovať zmysel inštitútu neodkladného opatrenia a podmienky pre jeho použitie, keďže ho už vo svojom rozhodnutí vysvetlil podrobne súd prvej inštancie s výkladom ktorého

sa stotožnil aj odvolací súd. To, že v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, ako aj to, že súd chrániac záujem maloletého dieťaťa ako najvyšší princíp, je povinný zabrániť zneužitiu tohto svojím významom osobitného procesného inštitútu presadzovaním osobných zámerov rodičov, vysvetlil rodičom už opakovane odvolací súd vo svojich doterajších rozhodnutiach vo veciach maloletých detí W., týkajúcich sa nariadených neodkladných opatrení, alebo zamietnutí návrhov rodičov na ich nariadenie (napr. uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/554/2017-1133 zo dňa 27.12.2017 týkajúce sa takmer identického návrhu otca o zmenu zverenia maloletého T.).

11. Odvolací súd po vyhodnotení dôvodov odvolania otca a zohľadnení okolností prípadu v danej veci dospel zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia (správne odovzdania) maloletého do svojej osobnej starostlivosti dôvodný nie je. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že otec neosvedčil potrebu bezodkladne dočasne upraviť pomery v ním navrhovanom smere, keďže otec vo svojom návrhu takéto skutočnosti, ktoré by mali byť dôvodom pre zmenu výchovného prostredia maloletého jeho odňatím z výchovného prostredia u matky, bez vykonania dokazovania, ani neuviedol. Odvolací súd návrh otca a jeho odvolanie, podané prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu považuje nielen za nedôvodné, ale aj za nejasné až zmätočné, bez pochopenia (napriek už predchádzajúcim rozhodnutiam súdov v danej veci) podstaty a účelu inštitútu neodkladného opatrenia. Otec, ktorý sa formou neodkladného opatrenia domáha zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti (správne sa mal domáhať jeho odovzdania § 367 ods. 1 CMP), nespochybňuje osobnú starostlivosť matky o maloletého, uvádzajúc, že o matke ako o rodičovi pochybnosti nemá, s maloletým T. sa stretáva, opodstatnenosť svojho nového návrhu odôvodňuje iba potrebou rozšírenia styku medzi maloletými deťmi (keď maloletý K. sa domáha podľa jeho tvrdení častejšieho styku s mladším bratom), nerozumie argumentácii a dôvodom súdu prvej inštancie, ktorý za uvedených tvrdených okolností jeho návrhu nevyhovet. Odvolací súd preto dáva otcovi do pozornosti, že odovzdanie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti druhého rodiča v podľa § 367 ods. 1 CMP je veľmi závažným zásahom do pomerov nielen rodičov, ale predovšetkým aj maloletého dieťaťa a jeho opodstatnenosť musí byť dostatočným spôsobom preukázaná, čo je aj podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade a v danom štádiu konania možné len po vykonaní potrebného dokazovania. Odvolací súd zaoberajúc sa dôvodmi návrhu a odvolania otca, ktorými sa domáhal odovzdania maloletého do jeho osobnej starostlivosti, vyhodnocoval len skutočnosti právne a skutkovo relevantné pre posúdenie, či matka pri aktuálnej dočasnej úprave pomerov účastníkov konania zabezpečuje starostlivosť o maloletého T. dostatočne (otec osobnú starostlivosť matky nijako nespochybnil), či je maloletý T. v kontakte s otcom a či otec osvedčil potrebu zmeny dočasnej úpravy pomerov v ním navrhovanom smere. Odvolací súd zastáva názor, že v danom štádiu konania a to pred konečným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I vo veci samej (úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu sp. zn. 3P/101/2017), v ktorom súd prvej inštancie vykonáva nepretržite rozsiahle dokazovanie a pomery v rodine stabilizoval rozhodnutiami o nariadení jednotlivých neodkladných opatrení, je zodpovednosťou rodičov a kvality ich rodičovských kompetencií, ako zabezpečia vzájomný kontakt maloletých detí v širšom rozsahu. Pokiaľ ide o samotné odvolacie námietky otca, tieto odvolací súd vyhodnotil za nedôvodné a uvádza, že pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení v otcom požadovanom smere, neboli dôvodom pre úvahu odvolacieho súdu o potrebe zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie. Stav, ktorý je aktuálne nastavený doteraz nariadenými neodkladnými opatreniami, je z hľadiska posudzovania záujmov maloletých detí pre ne vzhľadom na postoje oboch rodičov, ich neschopnosti vzájomne komunikovať, akceptovať v živote maloletých detí postavenie a nezastupiteľnú úlohu druhého rodiča, asi jedným možným, ktorý rovnako zabezpečí nerušené rozhodovanie súdu prvej inštancie vo veci samej. Otcem predkladané dôkazy zabezpečované súdom prvej inštancie vo veci samej vyhodnotí pri konečnom rozhodnutí súd prvej inštancie.

12. Odvolací súd opäť apeluje na obidvoch rodičov, aby urobili všetko pre posilnenie svojich rodičovských kompetencií, dodržiavali pokyny psychologov pracujúcich s maloletými deťmi a odporúčania zúčastnených subjektov, pretože ak nezmenia svoje výchovné postupy a prístup k maloletým deťom, nebude existovať také súdne rozhodnutie, ktoré deťom zabezpečí pocit bezpečia a dôvery vo vlastných rodičov a bude schopné vrátiť ich do prežívania šťastného detstva, bez strachu a obáv, bez ďalších psychologických vyšetrení a výsluchov. Odvolací súd zdôrazňuje, že iba rodičia majú priamy vplyv na maloleté deti a sú priamo a bez akýchkoľvek pochybností zodpovední za ich psychický a fyzický vývoj, tejto svojej zodpovednosti sa nemôžu zbaviť a nemôžu ju ani prenášať na

súdy a ich rozhodnutia, alebo na iné štátne orgány. Rodičia sú povinní v záujme maloletých detí dospieť ku korektnej komunikácii, prijať zodpovednosť a o starostlivosti o maloleté deti sa dohodnúť. Iba dohoda rodičov môže zmierniť negatívny dopad na prežívanie maloletých detí spôsobený rozchodom rodičov, pretrvávajúcim rodičovským konfliktom a súdnymi konaniami.

13. Pokiaľ ide o miestnu príslušnosť Okresného súdu Bratislava I na konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, ktorého súčasťou je aj rozhodovanie o návrhoch na dočasnú úpravu pomerov, podľa § 112 CMP je nesporná. Právny zástupca otca, ktorý by si mal byť tejto skutočnosti zjavne vedomý (ktorý sa vo svojich podaniach na konanie Okresného súdu Bratislava I a ním vykonávané dôkazy odvoláva), podal nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na Okresný súd Bratislava V nesprávne, pričom dôvody takéhoto jeho postupu odvolací súd nebude vyhodnocovať. Je potrebné uviesť, že Okresný súd Bratislava V mal správne postupovať podľa § 6 ods.1 CMP a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia doručený mu dňa 16.05.2018, postúpiť na konanie miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava I. Nepostúpenie podania na miestne príslušný súd, však nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nezakladá ani dôvody ust. § 389 ods. 1 písm. a/, b/ CSP.

14. S poukazom na uvedené, odvolací súd napádané uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).